

TORTOSA

“Lo parque”

La transformació que s'està realitzant d'allò que era plataforma de l'estació ferroviària en una àmplia esplanada que serà un pàrquing és una fita important a Tortosa. Pot ser,

en primer lloc, un element significatiu per a recolzar el comerç i els serveis en una població on poder aparcar el cotxe és un drama que avui obliga a anar a deixar-lo a llocs molt

perifèrics i allunyats del centre. I, per tant, dissuasori per a qui vulgui anar a Tortosa. Per una altra banda, aquesta operació ha obert una panoràmica urbana de gran canvi a la zona, donant més visibilitat i, fins i tot, sensació d'obertura. Per tant, positiu, tenint en compte que el trànsit ferroviari s'havia interromput des de fa trenta anys, quedant l'estació com un cul-de-sac.

Amb aquesta ampliació de la panoràmica global també s'incrementa la visibilitat del parc Teodor González, el parc que per als tortosins sempre és “lo parque”, el de sempre, malgrat que ara es tinguin també alguns altres espais verds urbans com el Rafael Vidiella a Remolins o dos més petits a Ferreries i Sant Llàtzer.

A recordar breument que va ser dissenyat per l'arquitecte municipal Joan Abril Guanyabens i realitzat entre 1885 i 1892. Era, en la seva creació, un parc botànic i modernista, i l'espai on es va instal·lar havia estat parcialment ocupat per drassanes i petites filatures, indústries que desaparegueren quan a mitjans de segle va arribar el ferrocarril. Part de l'espai que ocupa va ser guanyat al riu amb materials de la demolició de sectors de les muralles i fortificacions del segle XVII que encerclaven la ciutat. Des de 1956 porta el nom de qui era alcalde en el moment de la creació del parc, Teodor González Cabanne (Tortosa, 10 de

novembre de 1837-19 de febrer de 1910).

Durant moltes dècades, el parc era un indret de molta vitalitat i punt central de trobada. La vida era, certament, molt diferent de l'actual. Les persones grans encara recorden com de la primavera a la tardor les tardes dels diumenges milers de persones anaven amunt o avall passejant pel passeig central del parc. Allí es van gestar moltes històries d'amor, principis de nuviatges. A l'hivern el passeig es feia pel carrer Cervantes, que la gent anomenava “l'Ensanche”.

Avui la vida és diferent: televisions i sèries, es viatja fora, la gent té cases al camp o apartaments a la costa, etc. I el parc és ben mort. Pocs hi passegen, no hi ha gairebé ningú excepte a algun dels cafès perifèrics de l'avinguda de la Generalitat. Fins i tot a l'espai infantil són pocs. El petit però interessant museu creat a l'antiga Llotja gòtica amb les figures del patrimoni popular atreuen poc, potser perquè no es difonen. El llac, abandonat. En conjunt, una sensació de descuit. L'amic i destacat artista Jaume Rocamora, comenta que “fa anys que ningú dels que han passat per l'Ajuntament, de tots els colors, no ha fet res per recuperar la idea inicial de l'alcalde que el va crear. Avui és un solar desorganitzat, ple d'herbes silvestres i alguns arbres centenaris a punt de caure,

Daniel Arasa
periodista

sense bancs, ni flors ni violes i una font abandonada al mig del no-res”.

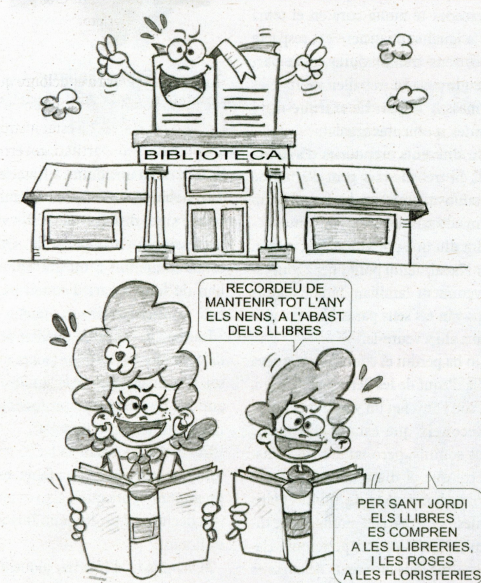
El mateix Rocamora exposa una seva reflexió i comenta que, en un moment determinat, es va fer un plantejament global de com havia de ser la ciutat en el futur, mentre considera que avui a Tortosa hi ha iniciatives, potser amb bona voluntat, però sense visió global. Crida recordant la necessitat d'un Cerdà a nivell local, com va ser aquell que va tindre visió de futur per a fer gran Barcelona.

Tornant al parc Teodor González, és més que evident que li cal una atenció que no ha tingut en bastants anys. Que es requereix reconèixer el modernisme, que fan falta flors i atendre els arbres. Que torni a tenir vida.

Anoto que en els projectes municipals d'immediata execució hi ha l'obertura de la ciutat al riu, precisament en la part del parc tocant a l'Ebre. Pot ser un element que contribueixi a revitalitzar aquest lloc tan emblemàtic.

EL DIBUIX DE LA SETMANA

per Jokin Moya

BONA DIADA DE SANT JORDI

AQUEST SANT JORDI ELS PETITS CORSARIS CELEBREN EL SEU DESÉ ANIVERSARI AL SETMANARI L'EBRE